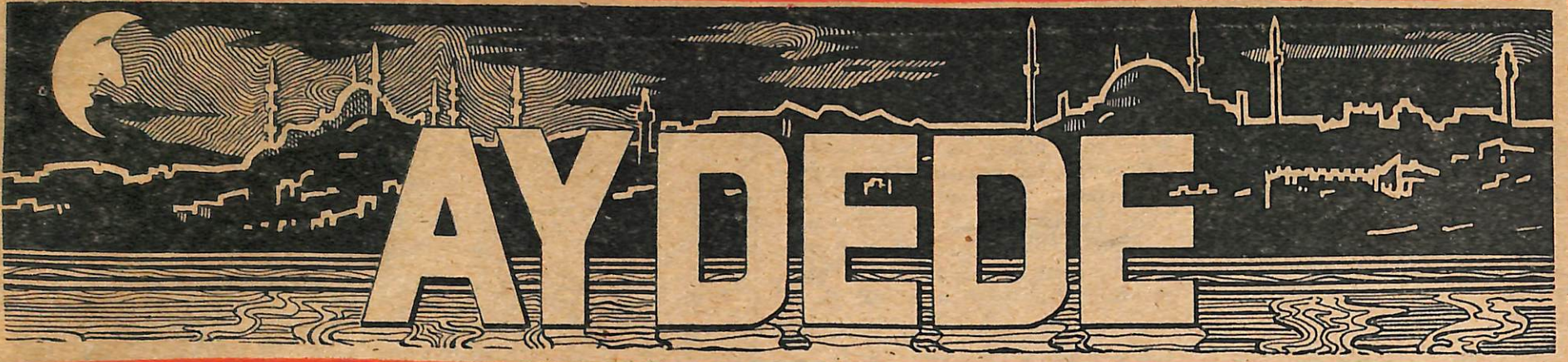

No. 91 — 38
ÇARŞAMBA 15 Eylül 1948
Fiatı 15 Kuruş

Cumartesi ve Çarşamba günleri çıkar tam mânasile bitaraf siyasi hoşsohbet gazete
İdarehane: Ankara Caddesi 98/2, TAN Basımevi
Başmuharriri: REFİK HALİD KARAY

Tesis Tarihi: 1922
Telgraf: Aydede — İstanbul
Telefon: 25100 — Posta Kutusu: 816

SUDA NAKİŞLAR

Kişi Noksanını Bilmek Gibi İrfan Olamaz

Adanada şu son on iki yıl içinde 7 fabrika yanmış. Bu yangınlar sıklaşmaktadır da... Sabotaj ihtimalini bir yana bırakırsak yangınların hakiki sebebi ekseriya mürakabesizlik ve söndürme tertibatı noksanıdır.

Milyonlar harcar, hususî binalar, fabrikalar, devlet daireleri kurar; masraftan çekinmeyiz. Lâkin itfaiye, bekçi ve yangını haber verme tesisatından tasarrufa, hasislîğe kalkarız.

Filvaki bu gibi tesisat ve teşkilâtın bulunduğu yerlerde de yangın çıkabilir. Nitekim daha dün Amsterdam şehrinde Avrupanın en büyük soğuk

hava deposu da yanıp kül oldu; olur. Şu var ki o teşkilât ve tesisatın mevcudiyetine rağmen olur. Bizde kifayetsizliği ve iptidailiği yüzünden olmaktadır.

Bakın, Adanadaki Salih Efendi fabrikası yangını hakkında mütemmin malûmat veren Vatan muhabiri ne diyor: "Belediye hortumlarının delik deşik ve kısa olması, diğer taraftan da su tesisatının noksanlığı depoların tamamen mahvolmasına sebebiyet vermiştir. Millî mensucat ve Sümer Bank fabrikalarının itfaiyeleri de yardıma gelmişlerse de kifayetsizlik, bilgisizlik yüzünden faydalı olamamışlardır."

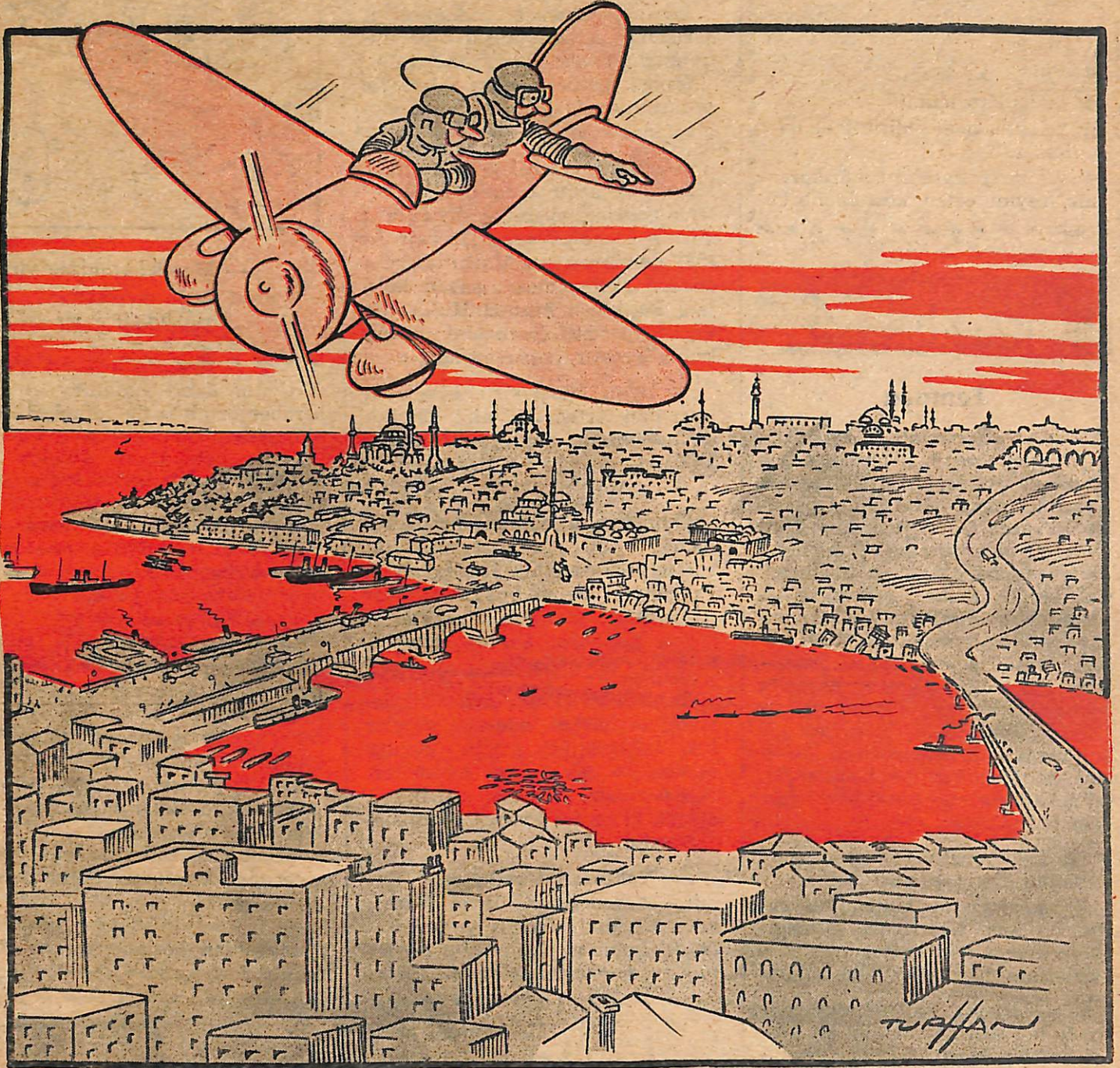
Kac kere yazdık, çizdik, çırpındık: Medenî şehirler itfaiyeleriyle övünürler; belediyelerin ilk ismi itfaiye tertibini hakkiyle düzenlemek, modernleştirmek ve kusursuz olarak isler halde tutmaktır.

Amerikada yeni bir kasaba kurulmadan önce, daha dört, bes barakadan ibaretken ahali itfaiye teşkilâtını kurar ve hemşehriler yangın söndürme idmanları yapmağa baslar.

Bizde deniz üstü itfaiyesi de karadakinden farksız olmalı ki Cümhuriyet gazetesi Alanva muhabiri şöyle yazıyor: "Necat vapuru hâlâ yanmaktadır. Kilvos tahlisiyesi henüz imdada gelmiyor. Yolcuları almak üzere buraya bir gemi gelmemiştir."

Üç büyük şehrimiz olan İstanbul, İzmir ve Ankarada o şehirlerle uygun itfaiye teşkilâtımız olmadığını bilmiyen yok. Binalarda da tesisatın kifayetsizliğini ve kontrol noksanını kaç yangın bize gösterdi. İşte Ankarada Millî Eğitim

— Beyoğlu tarafı imâr ediliyor da İstanbul tarafı niçin ihmâl ediliyor?
— İhmâl edilmeyip de, böyle yıkık dökük bırakılmasa, tarihî bölge olduğu nereden anlaşılacak?

İzmirde silo, İstanbulda Güzel Sanatlar Akademisi binaları! Ankara tarhlarında Holandadan getirilmiş seçme lâleler açıyor. Âlâ! İzmirin Kültür parkında sun'î göller vucude getiriliyor. Ra'na! İstanbul şehri somaki sütunlu maliye tahsil şubesi saraycıklarıyla bezeniyor. Mükemmel!

Fakat itfaiye?

Buna tahsisat yetmez. Zaten Ötedenberi en lüzumlu işe tahsisat bulmakta güçlük çekeriz, biz! II inci Abdülhamit Yıldızda göl yaptırır, şehir itfaiyesine hortum aldırarak parayı temin edemezdi. Meşrutiyet devrinde bir muhalifi mebus çıkartmamak için üç sınıf askeri silâh altına çağırıştık; İstanbul itfaiyesine iki arazöz alamamıştık. Tevekkeli dememisler:

Haylı müşkildir kişi terkeylemek mutadını

BAĞIMSIZLAR ÇOĞALIYOR MU?

Herekede bir belediye seçimi yapılmış; neticede C.H.P. 444, D.P. 147, Millî kalkınma 71, fakat bağımsızlar da 214 rey almış.

Haydi diyelim ki Herekede bir devlet fabrikası bulunması itibariyle hükûmetin velevki el altından tesiri görülmüş, C. H. P. nin zaferi o yoldan sağlanmış. Fakat asıl mühim nokta bağımsızların 214 rey alarak C.H.P. dışındaki partilere galebe çalmalarıdır.

Bu, büyük bir ihtimalle muhalif partiler, bilhassa D.P. ile Millet partisi arasındaki yenişmeden, bir de propaganda olsun diye meydanlarda çok söz söylenip filiyat sahasında az iş görülmesinden bebildiğine alâmettir. Hükûmet partisi o vaziyetten pek istifade ediyor; müstakillerin sayısı da yine aynı sebeple gittikçe artıyor.

Üç partinin katıldığı bir belediye seçiminde müstakillere reyle rin üçte biri giderse partilerin ellerini şakaklarına koyarak yarını derin derin düşünmeleri lâzımgelir. Çok partili memleketlerde müstakillerin bu kadar fazla rey aldıkları hemen hemen hiç görülmiyen bir keyfiyettir ve olsa olsa partilere karşı bir bezginlik alâmetidir.

Yeni Yeni Vecizeler

Bir aralık yine böyle vecize merakına tutulmuştuk. O vecizeler daha ziyade tek parti zihniyetine uygundu; içinde güzel-leri vardı ama Demokratik bir hürriyete değil, sabit ve ölçülü bir fikre dayanırdı. Şimdiki vecizelerin çoğu coşkun ve taşkın sözlerle hürriyet aşkını ifade ediyor; etrafa epiyce doku-nuyor.

Unutulmasın ve yıllarca sonra koleksiyonumuz karıştırılırken bir devrin zihniyetini göstersin diye, 9 Eylül İzmir Kurtuluş bayramında D. P. lilerin taşıdıkları vecize yazılı levhalardan birkaç tanesini iktibas ediyoruz :

- ★ "Baskı ve tehdit bizi yolumuzdan çeviremez !"
- ★ "Milleti hiçe sayanlar kahrolsun !"
- ★ "İmtiyaza lânet !"
- ★ "Kızillara lânet !"
- ★ "Artık şiddet politikasına dö-nülemez !"
- ★ "Milletin kalbini tutan kazanır, reyini çalan kösteklenir !"

Temaşa

Kendi ihtiyarım ile Avrupada geçirdiğim uzun senelerden sonra İstanbula gelişimde, arada sırada tiyatrolarımıza uğradım. Operet-ler de vardı, gider görürdüm. Sonraları ne oldu bilmem? Daha açık-çası bana ne oldu ben bilemem? Çocukluğumdanberi sevdiğim ve alıştığım o güzel itiyaddan mahrum aklıdım. Senelerdir tiyatrolara hatâ sinemalara uğrama-dım. Şu halde sahnede, ekranda ne vardır, ne yoktur yakinen aşınası değilim. Aşınası olduğum bir şey varsa o da tiyatrolarda, kolis-lere, perde araları dedikodularına; münekkittlere ve tenkittlere dair bazı hatıralardır.

Şu halde belki demek oluyor; o âlemin pek yabancı değilim.

Binaenaleyh ve bimennihil ke-rim bu sene tiyatrolara gitmeği; ne görürsem, ne duyarsam sevimli karilerime duyurmayı düşündüm.

Görüşlerimde isabet, duygula-rımda her söze inanır gibi bir gaf-let arz edip etmiyeceğimi pek bi-lemem. İnsanların bazı zamanı o-lur ki telâkkide olduğu gibi teb-lîğde de hatalıdır. Ve bunu; ancak ve ancak samimiyet telâfi ve tas-hih eder.

Bunun için "Temaşa" başlığıyla çıkacak yazılar, bilhassa seneler olmakla üzerine aldığı yükü kır-madan taşımağa çalışacaktır.

★

Tiyatrolar kapılarını açmak ü-zeredirler. Konservatuvarlar da derslere başlıyormuş. Birincisinde oyunların isimlerini ilânlar bildi-recek. İkincisinde; tahmin olu-nur; konservatuvara lâyık konser-ler hazırlanmaktadır. Bu da tah-mîn ve zannolunur - çünkü artist hayatı ve âlemi malûmdur - her ikisinde de hoş veya nahoş dedi-kodular şimdiden ayaklanmış. Ve mevsim boyunca "şedidi riha-lı duradûr" edecektir. Tercümesi u-zun uzun yürüyecektir. Bakalım bizde atbaşı beraber yürüyebilecek miyiz??

Bunu zaman gösterecek ! O; ne-leri göstermiyor ki zaten !!!

Dört Çamlar

Hâlâ duruyorlar. Biri hayli kağ-samış ; üçü büsbütün gelişmiş, yükselmiş, eflâke ser çekmiş...

Geçende, bir ara sıcaklar epey-ce kırıldı, poyraz serin serin es-tiydi ya. Caddebostanı gazinosu-na kadar yürüyelim, dedik. Kes-tirme gitmek için Göztepe'nin Taş-mekteb sokağından yolu tuttuk.

45, 50 yıl evvel Selânikli Abdi Beyin işlettiği (Mektebi Lâtif) a-dındaki taş mektebin bugün ye-rinde yeller esiyor. Arsasına bir köşk yapılmış.

İtfaiyenin önünden sağa sapma, doğru yürü. Erenköyle Bağdad caddesi arasındaki Ethemefendi caddesine varmadan, sağa düşen tarlada idiler. Dörtçamlar derlerdi.

Zemin yüksekçe olduğundan, ilerisinde o vakit köşkler de bu-lunmadığından denizi, Kınalı'yı, Burgaz'ı görür, ekseri kimseler nezaretine doyamazlardı. Adeta civarlıların mesire yeri idi.

İkindiden sonraları hanımlar kilimlerle, açılır kapanır iskemle-lerle gelirler, gölgeliğe yayılırlar ; semtin kâğıdhelvacısı Debreli Â-kif, dondurmacısı Mat'lı Osman oradan eksik olmaz ; bazan kuk-lacı Beşiktaşlı Ahmed Hulûsi de uğrar, portatif perdesini kurup kukla oynatır, parsa toplar ;

— Oyun istemeyiz ; basmaka-lıblardan artık illallah ! denildi mi homurdana homurdana tabanı yağlardı.

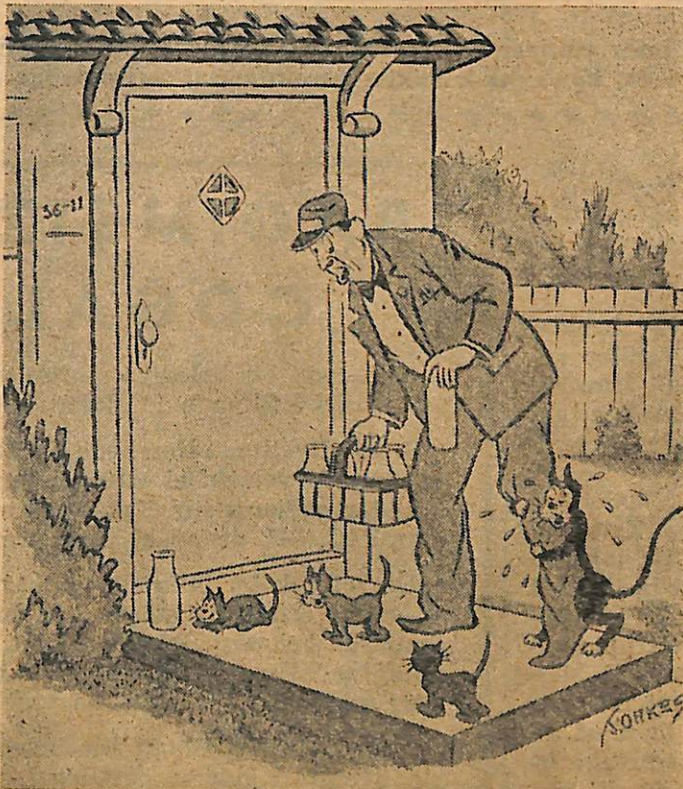
Sabahları, öğleüstleri orada bir yahud iki çift göze ilişti mi bil ki âşıkdaşlığa çıkanlar. Kurbağalının Fikirtepesi neyse bu Dörtçamlar da aynıydı. Dedikim saatlerde o-radan kuş uçup kervan geçmez, ecinniler top oynar.

Devir sıkı. Gözönünde dildade-siyle muhabbet edecek gençler kıt. Delikanlı pek girgin ; küçük-hanım ise çok hoppa, evdekiler-den pervasız, el bebek, gül bebek olacak ki bu işe cesaret edebilsin.

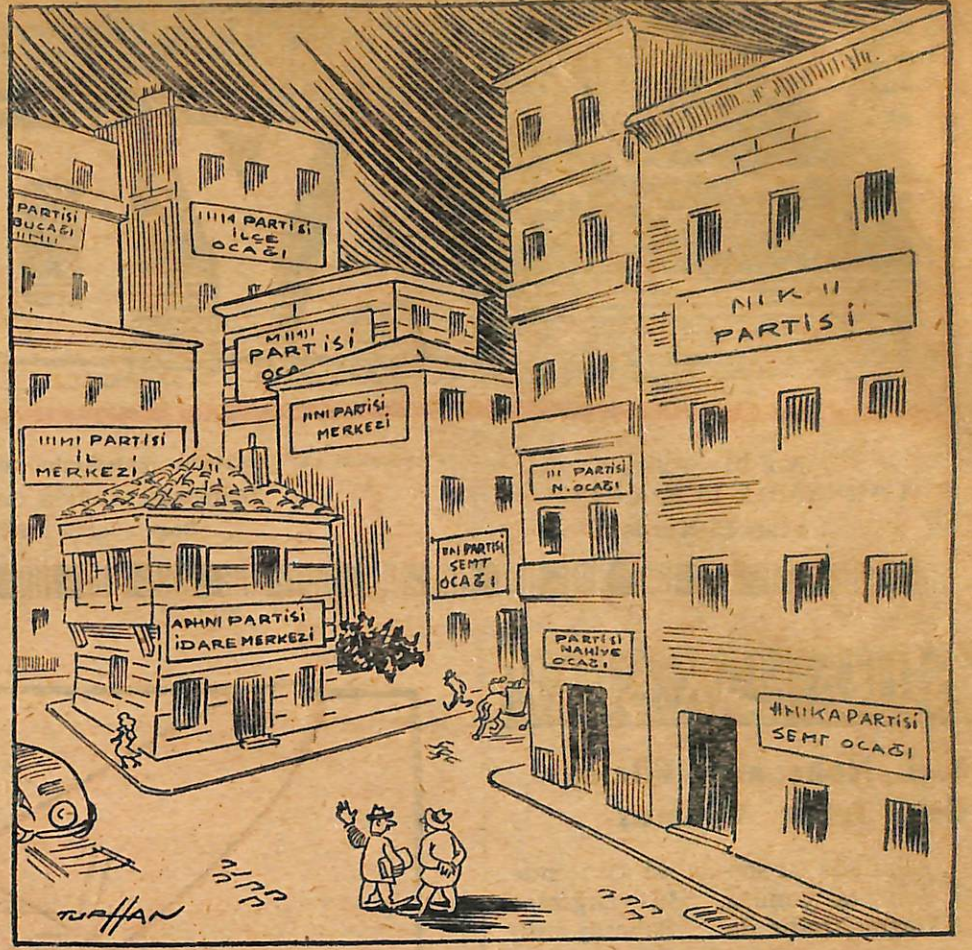
Şimdiki gibi,

— Yakından tanıdığım !.. Sa-mimî arkadaşım !.. Bizim İsmâ, vevâ Ercüm !.. Samoş yahud Sa-boş !.. kabilinden bir isim söyle-yip aradan sıyrılmalar ne gezer.

Merhametli esnaf

Sütçü — Pekâlâ! Pekâlâ! Size de bir şişe bira-kayım !

— Memleketimizde yirmi kadar parti varmış ! Üstelik ye-nileri de kurulacakmış !

— Tevekkeli değil mesken buhranı önlenemiyor !

Ele güne karşı çekinilir, bununla beraber ortalığa da dümbedüdük olunurdu.

Fasafisolular başka başka yol-lardan çıkagelirler ; çamların al-tını bir, nihayet iki çift kapar, er-ken davranamıyanlar yine ayrılıp tek başına uzaklarda dolaşır, yer boşalmazsa gerisin geri kös kös çekilip giderlerdi.

Bu Leyla ile Mecnun'lar içinde birbirleriyle başgöz olanını hiç duymadık. Aşkın şiddetinden hayali fenere dönen bir tanıdık mahdum beyle fındıkkurdu, çitki-rıldım bir sevgilisi vardı. Bütün yazı Dörtçamlarda burun buruna geçirdiler. Delikanlı ansızın deli-den beter olduydu.

Sebebi, fındıkkurdu yüz çevi-rivermiş ; kendisine dobra dobra demez mi ki :

— İsin gücün siir. Avıb değil a, martavaldan hoşlanmıyorum. Ru-humu okşayamadın ; benden ümi-

dini kes !

Taşmektebin yanındaki Muha-cır mahallesinde oturan, kırk ev kedisi, çaçaron, yakası açılmadık dedikoduları boyuna savuran X Hanım, Dörtçamlara dadanmışları sayıp durur, sanki berabermiş gi-bi konuşuşlarını, sitemlerini, cîl-velerini, dargınlıklarını - incisini ipe, kalınını çöpe dizerek - bir bir anlatır, dinleyenlere de her kafa-dan bir lâf çıkardı :

— Elbette zahir !. Annesi açık meşreb. (Anasın gör kızın al, ke-narın gör bezin al !)...

— Vah zavallı hatuncağır !. Ba-sını secdeden kaldırmazken, ev-lâtçığı elin çapkıniyle al takke, ver külâhta desene !

— Büvükbabası müslüman a-damdır, hem de kazaktır. Torunu-nun marifetlerini duysa alimallah ktır ktır keser !

— Ay o kızkurusu da mı dost postla haşırnesir? Gel de zamane-ye güven ! Sermed Muhtar ALUS

BAHİL İLKATILAR

FRENKLERİN İNANDIRILARI

Bütün bunlar ve daha birçok yetişmiyormuş gibi trenklerden de bir sürü acayip acaibler ve kor inanlar almışızdır. Dört yapraklı yonca saadele, ayna kırmak 7 sene ırlakele, bir kibritle uç kı-şının sigarasını yakmak en gencinin ölümüne, da-yanmış merdiven ve yapı iskelesi atından geç-mek hastalığa alâmetir. Yere düşüp de kırılmı-yan kadehi zorla kırmalı, sofrâ üstüne dökülen içkiye parmak dokundurup alına sürmelidir. İşe insan budur, böyle bir mahlûktur, en medenisi bir Papu sihirbazı kadar soytandır.

KÖPEK ULUYUNCA

Köpek uluyunca, susturmak için terlikleri ters çevirirler. Kendiliğinden ters dönmüş terlik, ecel işareti imiş. Sacayağın üstünde tencere bu-lunmazsa yan koyarlar ; düz ve boş durursa ka-pıya alacaklılar gelir ! Ev içinde şems.ye açılmaz, maazallah ölü çıkar. Tuz yere dökülürse bir tu-tamını ateşe atmalıdır. Yıldız uçarken, izi kay-bolmadan, çarçabuk ne isteyebilirsiniz o olur. Eve dışarıdan başı boş kuş girmesi uğurdur. Kuş azad edilirken "Azat buzat, beni cennet kapısında -ve-ya Sırat köprüsünde- gözet !" demek âdettir.

Minelbab İlelmihrab

Yazan : Refik Halid KARAY

— Tefrika No. 38 —

ZAVALLI Ali Kemal Bey... Korkmadı, lâkin terbiye hâlânda bir şey yapmış olmaktan mahcup hemen :

— İlâhi Paşa Hazretleri, diye başladı, dün gece neler olmuş, niçin beni haberdar etmediniz? İlâh...

Ben duramadım, gülmekle ağlamak arası acayib bir acıbiyet içinde kendimi dışarıya dar attım.

Politika mevkıflarının İngilizler tarafından Maltaya şevkleri Ali Kemal Beyin zamanı nezaretine tesadüf eder. Bir akşam üzeri, daireden erkence eve avdetimde beni bekleyen bazı misafir hatimlerle karıştım, telâs ve heyecan içinde idiler; sebebini anlayamadım; sordum :

— Nasıl, dediler, İngilizlerin mevkıfları alıp vapura koyduklarından haberiniz yok mu?

MUHAKKAK Kİ bilmediğime inanmamışlar, İttihatçı usulü politikacı tavrıyla sahte bir adamı malûmat beyan ettiğime zahib olmuşlardı. Halbuki, cidden olan bitenden haberim yoktu; telefona kosup sordum, evet, bu bir hakikatti.

Acaba İngiliz polisi, bunu hükûmeti haberdar ederek veva hükûmetin arzusuna mümasat götörerek mi yapmıştı? Zarretmiyordum. Zira hiçbir hususta beynelâzab zabıta, hükûmete danışmaz, ehemmiyet vermeye tenezzül etmezdi. Galiba hafiyeleri, mevkıfların karacaklarına dair ihbaratta bulunmuşlar, onlar da hıvle bir karar almağı tercih etmişlerdi. Ertesi gün Dahiliye Nâzırına işi sordum. Bana verdiği cevap avnen şudur :

— Mirim, dedi, ne vapalım, cirkın bir sev amma.. oldu. Herifler hükûmete haber vermeden gidip hepsini alıvermişler.

Sonra bir dakika durdu, düşündü :

— Ben de dertlerinden kurtuldum, ne mahkûm edabiliyorduk, ne de tahliye... Basında bir belâ idiler !

KANAATİM su merkezdedir ki o zamanki hükûmet Malta sevkıyatının faili dâğıldı. Lâkin vakavı müteakib, bunu kendisine haysiyet meselesi veparak, mevkıfların tevkiifhaneye iade ve teslimi için ecnebler nezdinde tenebbüsatta bulunmamasından dolayı mesuldür.

İşte, ikide bir, muarızalarımızın bir coşumuzu ittihama vesile ittihaz ettikleri meselenin hakikati budur. Bilhassa beni mürevvik gibi östermeleri ise dâima tuhafıma gider :

İşi en son haber alan bendim ! Gûva Küçük Talât Bevi kafi'eden istisnalarına da benim nüfuzum sebeb olmuştur. Ben (ayrınız, o kalsın !) emrini vermişim. İngiliz zabitanı da hemen (başüstüne !) demiş.. Ben ki bütün Mütareke devrinde maruf (Benett) le bile görüşmüş bir adamdeöldim ! Sıraında bu bahse tekrar dokuna-

İngilizlerin kullandığı telgraf hattı — Bedava aldığım malzeme — Mehmet Ali Bey yemeğini evinden getiriyordu — Ali Kemal Beyin pençeli iskarpınları — Redingottan muhavvel bonjurum — Mehmet Ali Bey Fransızlardan Mütahassıs istiyor — Ali Kemal Beyin diplomatlığı — Nurettin Beyin polise iadesi — Anadoluya gönderilen gazeteci menfiler İstanbul'a getiriliyor — Ferit Beyin Nafia nazırlığına tayini

YENİ Nâzır en fazla bir şeye düşmandı : Tahsisatı mesture sarfiyatına... Zaten geldiği zaman, eslâfı mevcudu tüketmişlerdi. Yeni havale almağa bir türlü razı olmuyor, kimseye, kırk para verilmesine muvafakat göstermiyordu. Öyle tahmin ediyordum ki Nezarete bulunduğu müddetce bütün maraf, dört, beş yüz lirayı geçmez. Bunun yüz lirasını ben almıştım. Hah, kendi ağzım'a tutuldu de il mi? Vay hain vay vaktiyle bahriyeden erzak aldığı vetmiyormuş gibi sonra da Dahiliye tahsisatına el atmış ! Benim cebime girmiyen bu yüz Türk kâğıdı mukabili Posta ve Telgraf arabasına bedava bir kaç bin liralık eşya, edevat ve malzeme soktum. Kısaca anlatayım :

İngiliz karargâhı Batumla muhabere için muayyen saatlerde - tıpkı İzmir telini kullandıkları gibi - Kastamonu, Samsun ve Trabzon hattını kullanırlardı. Bu, her hat gibi hayli bozuktur. Karargâh irtibat memurumuz vasıtasıyla mütemadiyen tamirini talep ediyordu. Harp münasebetiyle depomuzda kâfi malzeme olmadığını ileri sürerek imkânsızlıktan bahsettim. Nihayet istediğim noktaya geldiler :

Lüzumu olan eşyayı, - tel, pil, fincan ve saire - hepsini vereceklerdi. Beş mislini almağa muvafak oldum. Bunları ambarımıza nakil için kamyonlara birkaç yüz liralık benzin sarfetmek icabediyordu; bunu da kendilerine yaptır-dım. İşte bütün bu menfaat mukabili arada tavassut vazifesini gören bir şahsa mükâfaten yüz lira vaid etmiştim. Aldığım para işte bu idi. Ali Kemal Bey için muhabeciyi çağırıp :

— Bana tahsisatı mestureden yüz, beş yüz, bin lira veriniz !

Ticaret Bakanının bir konuşması İstanbul'da et fiatlarını arttırdı "Gazeteler"

Demek kâfi iken yapmıyordu. Bunu imzamlı makbuz mukabilinde kendim almağa ve bu makbuz dört satır izahat vermeğe mecbur olmuşum. Bu ne bilüzum bir ihtiyat, bir taassuptu! Cemal Bey Dahiliye nazırlığında bir redingot yaptırmışa muvaffak olamamış, Mehmet Ali Bey yemeğini evinden taşımağa mecbur kalmış, Ali Kemal Bey bir gün gözümün önüne, ayağını atınca, ziyaretçilere ucuna pence vurulmuş bir çift hayide iskarpın arzetti. Bunları alâtarikülzem söylemiorum. Derbederliğimize misal.. Benim redingottan muhavvel gümüşü bonjurum ise beynelakuran meşhurdur; hâlâ hatırlıyanlar vardır; vücudümün el, burun, kulak cinsinden bir parçası gibi sırtımda taşıya taşıya en küçük teferruatına kadar ezber bilirim !

Günün birinde dairemde mesgulken General Franchise Després'in mektubunu hâmilan bir zabıt geldiğini haber verdiler. Kabul ettim : Meğerse Mehmet Ali Bey - hosa gitsin diye bilâ fiitür - Fransızlardan posta ideresine bazı mütahassıs talen, vâni hüviik bir hata irtikâp etmiş.. General buna şimdi cevap veriyor ve esamisi muharrer dört zabiti gönderdiğini söylüyordu.

Rundan nehoş ne haber olabiliirdi? Bir defa sivaseti haricivemize sanıven sivaseti dahilivemize mugavirdi. İngiltere, İtalya ne dardı mukabeleten ne talen etmezdi? Dört Fransız zabiti posta gibi en mahrem bir sıha-i idariyemizde niçin bulunacaktı ve neye varıvacaktı? Hemen telefonla Ali Kemal Bevi buldum : "Aman, dedim, beni ve müdüriyeti şu be-

lâdan kurtar !" çağırdı; zabitle gittik.

Doğrusu natıka ve hüsnü idaresine hayran kaldım. Fransızların ağızlarından girdi, burunlarından çıktı, kandırdı ve menfi bir cevapla başımızdan attı.

Mesele de kapandı. Bazı günler dimağı o kadar mü-kemmel işlerdi ki büsbütün başka adam, bir idare adamı olurdu. Polis müdürü Halil Bey meselesini de muvaffakiyetle hal etmiş, Nurettin Bey onun zamanında iade-i memuriyete muvaffak olabiliyordu. Bir gün beni çocukça bir neşe içinde karşıladı :

— Nurettini polise iade ediyorum. Şimdi iradesini yazacağız !

Dedi; gözümün önünde yazıldı ve Nurettin Bey de yine gözümün önünde Dahiliye nezaretinden çıkarak memuriyetine kavuştu.

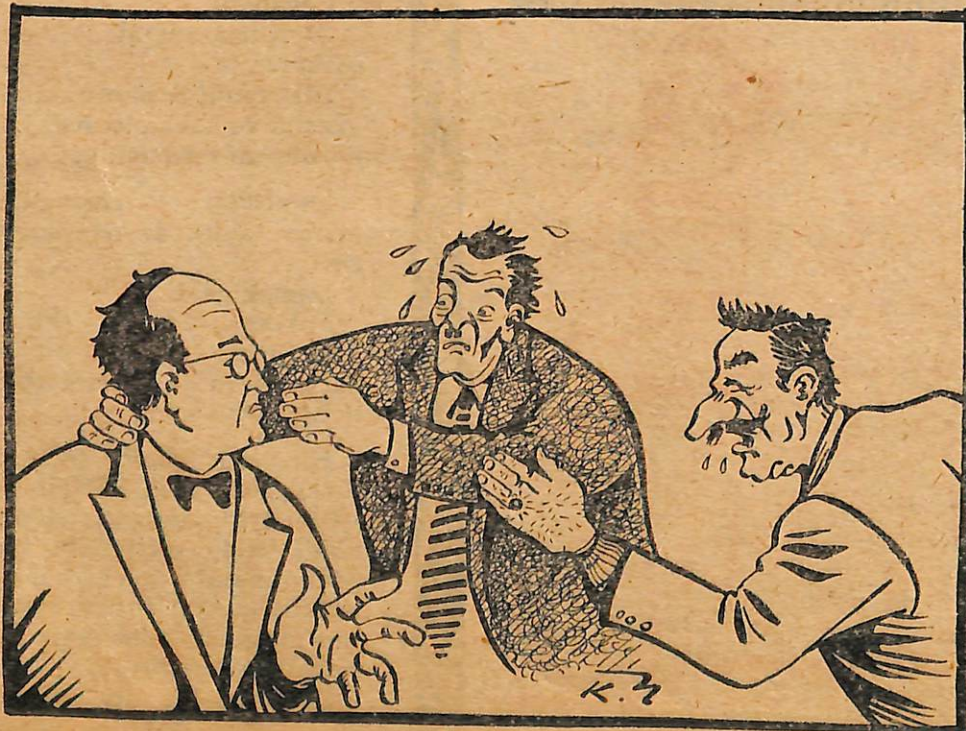
O sırada çok meşgul bulundugundan işin nasıl temin edildiği hakkında tafsilâta vakıf değilim ama bu, o zaman için, bir muvaffakiyet addolunabilirdi. Ali Kemal Bey bilüzum aziller, nasıplar yapmadıktan maada hasımlarının kendisinden hiç beklemedikleri bir fevkalâdelik gösterdi : İdareten Anadolu'ya gönderilmiş olan gazeteci menfileri İstanbul'a celbettirdi. Birşey daha yaptı : Sabık Kütahya mebusu Ferit Beyi - Şeyh-i İslâm Sabri efendinin de himmetiyle - Ferit Paşaya Nafia nazırı tayin ettirdi.

Ferit Bay, Kiyef dönüşü, yeni teşekkül etmiş bulunan (Hürriyet ve İtilâf) a derhal başvurmuştu. Bir gün biz müzakere odasında idik. Hademe girip ziyaretini haber verdi, Sabri Efendi ile görüşmeğe gelmişti. Aramızda hasbihal ediverdik, ekseriyet kendisine fırkada mevki verilmesi reyinde bulundu. Hoca Efendi ile ben hayli lehtarlık ettikse de müessir olamadı; İttihat ve Terakkiye darbesi, sonra müstakiller grubundaki tavrı, büyük kabineye sokulganlığı, daha sonra Mahmut Şevket Paşaya hulûlü, tekrar muhalefete rücuu ve bunlara cezaen beş sene menfaı müteakip İttihatçılardan memuriyet kabulü gibi hayat-ı siyasesinin çeşit çeşit safahatı şerh edildi. Bize susmak düştü. Binaenaleyh Sabri Efendi mülâkatında soğuk durmağa mecbur oldu. Lâkin Ferid Bey iki mânada politikacı bir zattı : Sabri Efendiyi terketmedi; sık sık meşihatte ziyaretine giderdi. Yavaş yavaş araları düzeldi. Zaten bu menfa refikimizle Bilecikte ben ve Hoca Efendi bir noktada çok müttefik kalıyorduk : Zatı şahannenin hukuk ve selâhiyetini tezyit ve takviye.. Yani bir nevi istibdad-ı münevver. Sabık Kütahya mebusu bu fikirde gayet musir görünüyordu :

— Almanyada imparatorun ne mevkii varsa bizde de öyle olmalı !

Divordu. Hattâ - Eğer Sabri Efendiyi mümasatkâr görse - acıkça irticai teklif edecekti; nitekim, benimle vaki hasbihallerinde "sopa, derdi, sopa ile yürütmeli !"

İşte menfa sohbetlerindeki o karabet-i fikriye, bu ziyaretlerle takviye bulmuş, Nafia nezareti açılınca Ferit Bevi Sevhişlâm Efendinin namzedi olmuştur. Dahiliye nazırı da - kendisine gösterdiği ahpaplığa kapılarak - onu tervie etmişti.

Ticaret Bakanı — Konuşacağım.. İstanbullu — Aman, konuşma !

Aran Pısıriklar

niş olmaz mıyız?

Ö zaman basın mensuplarına yeşil ve sarı renklilerden başka - bir de kırmızı mı olur, fıstık mi, yoksa bembeyaz mı, herhalde ay- rı renkte kart dağıtmak icabeder: Tehlikeli kahraman muharriri kartı!

Ötekiler "Tehlike yokmuş, hur- ra!" diye deliklerden başını çık- anlar tehlikesiz kahramanlar sı- fında kalırlar.

İşte bir kahramanlar tasnifi laha!

Gazeteleri hükümet zarturt ka- tırırken, tahrir müdürleri yazıla- m her kelimesi üzerinde kılı kırk- ararken, patronlar:

— Aman, dikkat! Belediye çöp- ülerinden bile münasip lisanla bahsediniz! Başımı belâya sokma- m!

Diyip dururken, matbuat idare- inden direktifler yağar, ufacak- ürçü lisan eden bir muharrir ga- ete sahibi aylarca gazubâne nigâh- derken neye çala kalem yazmı- yordunuz?

— Sizi gidi beni bilmez tehli- kesiz kahramanlar sizi! Sokun ba- nınızı yine deliklerden içeriye!

KIRPI

Files of Hasta

Fahrî dostu ve hekimi se- vimli ve kadirşinas operatör Doktor Ali Eşref Gurebada üs- tad filozof Rıza Tevfîğe bir ü- çüncü ameliyat daha yaptı. Has- tanın eyice olduğu da duyuldu. Birşey daha duyuldu o da şü- dur: Feylozof, ameliyattan iki üç gün evvel hastaneye bir ah- babını görmek vesilesiyle gel- mişti. Başbakan Hasan Sakaya tesadüf etti, tanıştılar. Te- şerrüf ettim, memnun oldum falandan sonra feylesof Başba- kanı bir saat kadar lâfa, açıkça- sı konferans bombardımanına tutmuş; Sakayı müşarünleyhi hamule-i tahammülünde bir dirhem su kalmayınca kadar terletmiştir. İkisine de geçmiş- ler olsun!! Feylosofumuza âcıl şifalar temenni ederiz.

Denaetlere

Vazifemizdir

göre Anadolunun bir bucağında kaçırılmışlar. Kızcağız bu şerir- de - ancak iki gün sonra kurtu-

len kız kaçırma ve namusa ta- zalar önliyecek şiddet ve kud- aalesef olagan işler mahiyetini upahlardan tercüme kanunlar z, yukarıda yazdığımız neviden k için leke teşkil eden cinayet- leyyideleriyle mücehhez bulun-

eclesi için, matbuat için bunun ve muhakkak surette tahakkuk

kabil denaetleri okudukça hem- nıcılardan! Utanmaktan kurtu-

Bir dokun...

Büyük Tasarruflar!

Bu gün resmî dairelerde gayrı tabiiyetten tabiiğe dönülüyor. Memurların sıcaklardan müteessir olmamaları için Bakanlar Kurulu tarafından kabul edilen ve 16 Tem- muz tarihinden itibaren tatbik mevkiine konulan yaz mesaisi dün akşam sona erdi, bugünden itiba- ren dairelerde yine normal şekilde sabah saat 9 dan 12 ye ve 13,30 dan 17 ye kadar çalışma usulü- nün tatbikine başlandı.

Yaz mesaisinin faydalarını ileri sürenler olduğu gibi, zararlı oldu- ğunu iddia edenler de pek çoktu.

Her ne hal ise, oldu geçti işte. Yarım gün mesai hakikaten idareyi aksattı ise, bu yüzden yarım kalıp biriken işleri tamamlamak için yine memurlar ter dökeceklerine göre bu bahsin münakaşası üzerinde ısrar etmekte mâna yok. "Peki ama resmî dairelerde zaten doğru dürüst yürümeyen işler iki ay büsbütün sürüncemede kaldı. Buna ne buyrulur?" şeklinde mukadder suale karşı da cevap: "Hükümet babanın hikmetinden sual olunmaz!"

★

Devlet dairelerinin çalışma sa- atleri etrafında gazeteler yeni bir haber daha veriyorlar. Dolaşan ri- bayetlere nazaran, kış mevsimin- de de resmî dairelerin sabah saat dokuzda başlayıp öğleden sonra saat on beşe kadar devamlı çalış- maları ve on beşten sonra paydos etmeleri düşünülüyor, bu mevzu üzerinde tetkikat yapılmış.

Demek oluyor ki memurlar saat 9 ile 15 arasında fasılasız olarak altı saat aç büllâç çalışacaklar ve paydos saatinde gözleri kararmış bir halde sendeliyerek sokağa fır- lıyacaklar. Bu vaziyette devlet iş- lerinin nasıl yürüyeceğini varın hesap eyleyin!

Yeni çalışma tarzı hükûmete büyük faydalar sağlayacak; resmî dairelerde elektrik, kalörifer, soba, mangal masraflarından ve diğer bir çok bakımlardan tasarruflar temin edecekmiş.

İş tasarrufa dayanınca akan su- lar durur! Bir de derler ki hükû- met hâlâ israftan geri durmuyor, lüzumsuz yerlere para harcıyor, bilmem hangi Bakan 19000 bin li- ra verip yeni ve lüks bir makam otomobili getiriyor.

Evet, hükümetimiz israftan, lü- zumsuz yerlere para savurmaktan, on dokuz bin liralık makam otomo- billeri getirtmekten geri durmu- yor ama canı sağ olsun, feda ol- sun! Yama tutmıyan bütçesindeki paraları israf ediyorsa bu savruk- luğuna mukabil tasarruf yapması- nı da pekâlâ biliyor ve beceriyor!

Kışın dairelerde tatbiki düşünö- len yeni çalışma tarzından temin edilecek tasarrufun azametini dü- şünsenize bir defa.

Bana kalırsa bu tedbiri daha da genişletmelidir. Mademki tasarru- fu işe tercih etmek zorunda kalı- yoruz, dairelerde mesai büsbütün kaldırılrsa daha iyi olmaz mı? O zaman hükümet yalnız elektrik, kalörifer masraflarından değil, memur maaşlarından da milyon- larca liralık tasarruflar temin e- der, Bakanlarımız bir yerine üçer beşer tane yeni ve daha lüks oto- mobiller getirtirler, rahat rahat binerler, bol bol tetkik seyahatle- rine çıkarlar!

"Orası öyle ama tetkik gezintisi yaptıkları yerlerde Bakanlarımızı kimler karşılayıp uğurlıyacaklar?" diyeceksiniz. Onun da kolayı var. Karşılama, uğurlama törenlerini de mektep çocukları yapiverirler, a canım!

— Babacığım, "aday" ne demektir?

— C. H. P. li olursa milletvekili, D. P. li olursa talihsiz bir adam de- mektir, kızım!

Balıkların Mahiyeti Meydana Çıktı!

F. J. Kozik imzasıyla aldığımız bir mektubda şöyle denilmektedir: A Y D E D E Gazetesi Yazı İşleri Müdürlüğüne

"Telefonla adresini bildirdiğiniz dükkânda mevcut olan dört kutudan ikisini satın aldım.

Norveç mamulâtı ile ıstıgal ettiğim- den, evvelâ şunu arz etmek isterim ki hâlen câri olan mevzutuza göre konserve ithaline imkân yoktur. Dük- kâncının ifadesine nazaran birisi tara- fından birkaç kutu satıldığı ve bir da- ha görünmediğine göre bunun, bun- dan on beş sene kadar evvel Erzinc- an felâketzedelerine dağıtılmak üze- re gönderilenlerden olduğunu tahmin ediyorum."

İmza sahibi mektubunun sonunda Norveç balıkçılığı hakkında bir takım rakamlar vermekte ve demektedir ki:

"Bu rakamlardan da anlaşılacağı veçhile, dünyanın en büyük balıkçı memleketi olarak tanınan Norveç, ihracatının en büyük rakamını teşkil eden balıkçılık hakkında çok titiz dav- ranmakta ve BALIK KONSERVE- LERİ BİRLİĞİ tarafından kontrol edilerek yalnız birinci nevi konser- venin ihracına müsaade edilmektedir.

Temenni edelim ki, tâbiriniz veçhi- le, bir balık ülkesi olan memleketi- mizde bu sanayi inkişaf görsün ve dış piyasalarda dostumuz Norveçlilerininki giri aranılsın."

İnsan Kulağı-Eşek Kulağı

Aptalca biri, zeki bir adamla alay etmek için der ki:

— Kulaklarınız fazla büyük, değil mi?

— Doğru söylediniz. Bir in- san olarak kulaklarım azıcık büyüktür. Fakat sizinkiler de

BU HAFTA

İPEK

sinemasında

SEVİMLİ HAYDUT

baş rollerde

TYRONE POWER HENRİ FONDA

TÜRKÇE SÖZLÜ

İKİ TARİHİ FIKRA

Selâmlaşıyoruz Amma Konuşmuyoruz

Voltaire bir gün, bir ahpabiy- le yolda giderken elinde büyük bir haç taşıyan bir papasa rast- lar, şapkasını çıkararak haçı hürmetle selâmlar. Dostu sorar:

— Ne o? Allahla aran düzel- di mi?

— Hayır, tamamiyle değil. Selâmlaşıyoruz ama konuşmu- yoruz!

Arabacı İle Kral Arasında

Prosyakralı II. Frédéric'in i- çinde bulunduğu araba devrilir. Kral pür hiddet, arabacısına çı- kışır. Öbürü gayet sakin bir ta- vırla der ki:

— Ne yapalım, bir kazadır oldu. Sanki sizin kaybetmediği-

NIKÂH DAİRELERİNDEN HAYAT SAHNELERİNE

ERKEKLİK GURURU

30—VIII

— 2 —

Karısını ev hanımı yapmanın verdiği gurur delikanlının hevesini arttırıyor, her sabah yine erkenden kalkıp zevk içinde tütün imalâthanesine gidiyor, akşam üzeri koltukları kabarak evin kapısından girince Firdes Hanım neşe ile kendisini karşılıyor.

Yeni girdikleri hayat sahnesinin karşından görünüşü zevkli; ikisi de memnun, fakat bu vaziyet ne kadar devam edebilecek?

Hafta sonunda Sabri imalâthaneden parasını alıp akşam eve dönünce karı-koca karşı karşıya geçip hesap yapıyorlar. Evin bir sürü ihtiyaçları var. Eldeki para bunun yarısını bile karşılamıyor. Firdes gözlerini kocasına diyor. Bu bakışlarda; "Ne yapacağız, Sabri? Yiyeceğimizden mi keseceğiz? Yoksa beni tekrar imalâthaneye mi götüreceksin? Bir haftalık ev hanımlığından sonra tekrar tütün işçiliğine mi döneceğim?" diyen bir eda var. Karısı yutkunarak söze başlamağa hazırlanırken Sabri sert, vakur bir sesle:

— Üzülme sakın, Firdes! diyor. Her şeyin çaresi bulunur. Daha fazla kazanmanın çarelerini arıyacağım.

Firdes müşfik bir tebessümle ayağa kalkıp kocasının boynuna atılıyor.

— Yorulacaksın, Sabri. Fazla para kazanmak için çok çalışman lâzım. Zaten her gün akşama kadar depoda çalışıyorsun, bundan fazla ne yapabilirsin?

— O tarafını düşünme sen. Evli bir erkeğin vazifesi karısını rahat ettirmektir. Dur bakalım, Allah büyüktür. Ben de bir kolayını bulurum elbet.

Sabrickik, karısına karşı giriştiği bu ağır taahhüdün altından kalkabilmek için sağa sola başvuruyor ve nihayet bir dokuma fabrikasında da gece işi buluyor. O akşam sevinç içinde evin kapısından girer girmez karısını müjdeliyor:

— Ben sana söylemedim miydi, Firdes! Bundan sonra rahat edeceğiz. Bir fabrikada iş buldum. Akşam üzeri tütün deposundan çıktıktan sonra fabrikaya gidece-

Trende Pipo

Yaşlıca bayan — Beyfendi pi ponuzun dumanı bana dokunuyor, midemi bulandırıyor.

Bay — Hiç şaşmam, içmeğe başladığım zaman ben de aynı şeyleri hissetmişim.

İhtiyatî Tedbir

Çocuk — Teyze daha çok duracak mısın?

Misafir — Neden sordun yavrum?

— Karnım acıktı da, annem demin hizmetçiye "içerdeki hanım gitmeden sakın sofraya kurma"

ğim, gece yarısına kadar da orada çalışacağım. Ben gelinceye kadar sen evde yalnız kalacaksın ama ne yapalım? Evimizi rahatça geçindirebilmemiz için buna katlanacağız. Gece yevmiyeleri fazla tutuyor. Fabrikadan da haftada yirmi lira alacağım.

İşler yolunda. Sabrinin geceli gündüzlü çalışarak kazandığı para ihtiyaçlarına elveriyor, hayatlarını yine eski şekilde düzene koyuyorlar.

BİR TESADÜF

Akşam üzeri Firdes yine kocasını kapının eşiğinde karşılıyor.

— Sabri, bugün kimi gördüm, biliyor musun?

— Ne bileyim ben, yavrucuğum? Bugün seninle beraber geldim ki.

— Teyzeme giderken Sirkeçide büyük bir mağazanın önünde Mebrureye rastladım. Mebrureyi hatırlarsın ya, depoda bizimle beraber çalışıyordu da sonra patronun oğlu ile sevişti, evlendiler.

— Haa, şu sarı saçlı kız değil mi? Hiç de hoşlanmazdım o kızdan. Çok fingirdek, numaracı bir şeydi. Öyle olmasaydı patronun oğlunu kafese koyabilir miydi?

— Orası öyle ama şimdi Mebrureyi görsen! Aman, ne süs, ne süs! Taş bebeğe dönmüş vallahi.

— Konuştunuz mu?

Firdesin sesi titrekliyor: — Ne münasebet? Mebrure o kadar süslenmekten sonra benimle konuşur mu hiç? Göz göze geldik, bakıştık da tanımamazlıktan geldi, başını öteye çevirdi.

— Canı isterse konuşsun kâhpe. Boş ver böyle şeylere.

— Yook, ben de aldırış etmedim zaten. Fakat kızın çorapları o kadar hoşuma gitti ki. Naylon çorap. Kimbilir kaç liraya almışlardır.

Ce. Re.

(Devamı var)

— Âmirin olmasam hoşuna gider miydin?
— Müdür Bey, dokunma o tuşlara!

Hurmalar ikliminde

YENİ OTOMOBİL

Hay Allah! Ne yapsak, ne etssek bilmem ki?.. Artık hiç birşey gizli kalamıyor; herşey, herkesin gözü önüne çıkıyor; her ağız, dilediği gibi bir terane tutturuyor, bir ver yansın ki... sormayın.

Ne o? İktisat vekili 18 bin liraya "Cadillac" marka bir otomobil almış. Alır a! O, iktidar partisinden olduğu için muktedir adamdır. Bizim gibi kendi bütçesiyle geçinmiyor ki..

Yaşasın iktidar partisinden iktisat vekâleti tahsisatı!

— Komutan gelecek harbin Şimal kutbunda olacağını bir kitapta okumuş, askerini ona hazırlıyor!

"Amerikan karikatürü"

Geçmişe Mazi

Fanny Hurst ismindeki meşhur Amerikalı bir romancı kadın, şu sözleri söylemiş:

— İnsanlık 1940 danberi o kadar çok ıstırap çekti ki, insanların mertebesine yükselemiyen öteki mahlûkların derecesine düştü? Şimdi yalnız üç şey düşünüyor: Yemek, uyku ve üşümek.

— Tekrar yükselmenin çaresi?

— Mazideki ucuzluk ve refahı unutmak. Ancak o zaman istikbali düşünebiliriz!

Yarını Bekle

Polis — Delikanlı geri çekil yangına yaklaşmak yasaktır.

Genç adam — Ben gazeteciyim; gazeteme yangının tafsilatını yazmağa mecburum.

— Geri, geri! Tafsilatı yarınki gazetelerde okursun!

FIKRALAR

El Çırp, Anla!

Otelin garsonu ile beraber odasına çıkan müşteri, yatağın baş ucundaki küçük masanın üstünde bir sürü haşere görür.

Garsona sorar:

— Bunlar nedir?

— Bilmiyorum bayım, el çırpınız, eğer uçarlarsa sinek, uçmazlarsa tahtakurusudur!

Her Halde

— "Düğün tarihini değiştirip daha sonraya bırakmak uğursuzluktur" derler, siz ne fikirdesiniz?

— Eğer büsbütün vazgeçilirse herhalde uğursuzluk olamaz!

Doktorda

— Sizin gibi öksüren bir adam, sigara içmez, içki içmez, sokağa çıkmaz.

— Öyleyse doktor sadece evde oturup öksürmek kalıyor!

KADINA VE AŞKA DAİR

Nişanlanmak istediğin kıza, hediye vermek hususunda imsaklı davranma. Nişanlın, aşkını ona yapacağın dikkatlerle ölçecektir.

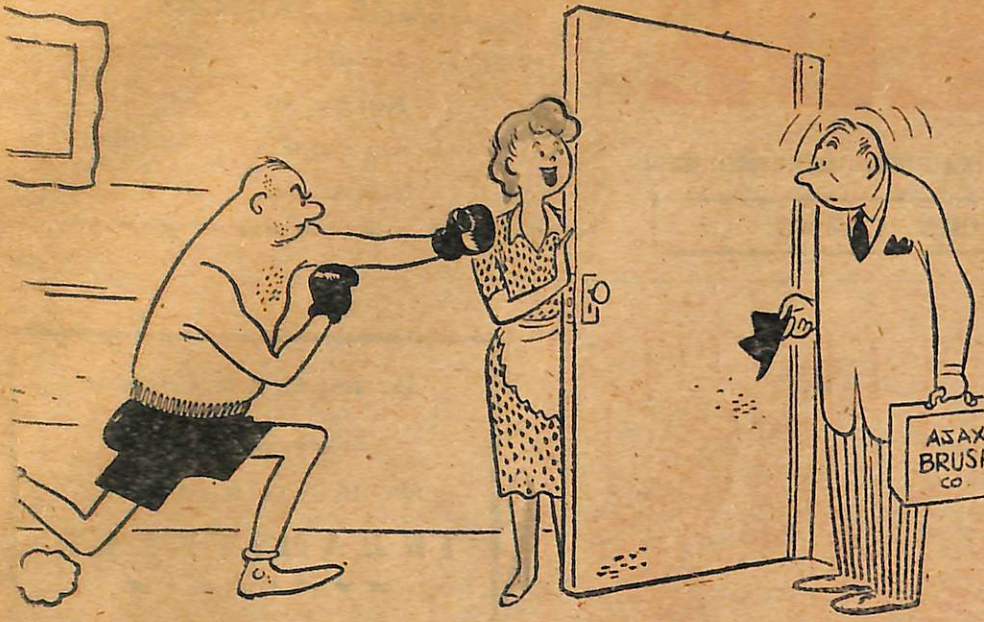
Bir kadın kalbinin öbür kadından farklı olduğunu zannetme. Kadın hırsı ve tamai, dünya görmüş kadınlarda olduğu kadar kızlarda da mevcuttur.

Zahmetle elde edilen, fakat süratle neticelendirilen bir izdivaç, sonu karanlık uzun bir nişanlılıktan daha iyidir.

Nişanlılıkta birkaç ay içinde evlenmeğe emin değilsen, nişanlanma. İzdivaç hususunda kat'i bir emniyet olmadan bir kızın iffetini tehlikeye atmak doğru olmadığı gibi, namuskârane bir hareket de gildir. Uzun vadeli izdivaçlar piyangodaki mükâfatlardan daha şüphelidir.

Aşkın ne olduğunu sorma; zira hiç kimse aşkı tarife muvaffak olamamıştır. Aşk, aşktır: Diğer bütün tarifler edebiyatından başka birşey değildir.

Evlendiğin zaman kocana lüzumsuz hedivelerde bulunma. Unutma ki onun parasını sarfediyorsun. Hiç kimse, parasının başka biri tarafından lüzumsuz yere sarfedilmesini istemez.

Kadın — (kapıyı açtığı adama) Korkmayınız. Kocam her zil çalınışında kendisini ringte sanıyor da hemen hücumu hazırlanıyor!

"Amerikan karikatürü"

TABANCASIZ Aşklar

Yazan: Frederic Boutet. O. ORHON

K A Z A

Uсталıkla idare ettiği küçük otomobilini, garaja bıraktıktan sonra, Claire Dornier evine geldi. Saat yediye çeyrek vardı. Kocası daha gelmemişti. Odasına gitmek için koridordan geçerken, duvardaki telefon çaldı. Genç kadın çok sevdiği çocukluk arkadaşı, Charlotte Maristan'ın sesini tanıdı:

— Evet, benim, dedi. Eve şimdi geldim. Fakat senin nen var? Sesin bir acaip, müteessir gibisin?

— Nasıl olman! Derhal şimdi seni görmem lâzım. Sana gelemem. İmkânsız. Kuzum aşağı in. Dışardan telefon ediyorum. İki dakikaya kadar bir taksi ile sizin karşınızdaki sokakta olurum. Çok rica ederim, gel!

— Geliyorum.

Arkadaşının heyecanlı sesine şaşıtı, herhalde üzülecek birşey olacağına emindi. Merak ediyordu. Hizmetçiye hemen döneceğini söyleyerek aşağı indi.

Aynı dakikada, kararımı başlanmış olan karşı sokakta bir taksi durdu. Oraya doğru yürüdü, içlerinden açılan otomobilin içine girer girmez bir feryat kopardı. Arkadaşının başı ve kolu sargılar içindeydi.

— Aman Charlotte bu ne hal, ne oldun?

— B'ir kaza. Çok fena oldu. Yanıma otur da anlatayım. Şöföre uzakta durmasını söyledim. Henri'nin otomobilinde beraberdik, bir az evvel kazaya uğradık.

— Henri ile mi?

— Evet Henri... Parise gelirken, arabası yana doğru kaydı, Henri zaptedemedi, bir ağaca çarptık. Ben de cama doğru fırladım,, başımdan, bereket saçlarımla arasından ve kolumdan yaralandım. Yarı baygın bir halde eczaneye götürülmüşüm.

— Hemen evine gitmeliydin. Bana telefon ederdin, vah yavrum, çok acıyor mu?

— Evet... Ziyani yok. Mesele bu değil! Kocama kazayı bütün teferruatıyla anlatmak lâzım. Ne kadar vesveseli, meraklı olduğunı bilirsin... Tabii anlamak ister ya, haklı... İşte ben de ondan eve dönmeden sana telefon ettim...

— Peki, ama bu neden?

— Nasıl neden? Henri ile buluştuğumuz günler, kocama seninle beraber olduğumuzu söylediğimi bilmiyor musun? Bugün de senin otomobilinle gezmeğe gittiğimizi sanıyor. Bunu telefonda anlatamazdım. Mutlaka seni görmem...

lâzımdı.. Mademki seninle beraberken ben kaza geçirdim, senin de kazaya uğramış olman lâzım. Hattâ elzem. Herkesin bilmesi için böyle söylemen icabediyor.

Bu, böyle bilinmeli... Claire... yoksa mahvolurum. Kocam yalanını anlar. Bilirsin ne kadar kıskançtır. Ne yapacağını bilmem ama, herhalde feci olur. Claire, sana güvenebilirim değil mi?

Sesi, gözleri yalvarıyordu. Claire müteessir olmuştu. Nahif, nazlı olan bu genç kadının yaralarına, heyecanına rağmen, kendisini haberdar etmek için sargılar içinde oralara kadar gelişine şaşırmıştı. O ona acıyordu, hemcinsi olan bir arkadaşına yardımı reddetmesine imkân yoktu. Kocasıyla mesud olmadığını bildiği Charlotte, Henri ile buluştuklarını gizlemek için kendisinden siper vazifesini görmesini istediği zaman yine reddetmemişti. Neticeyi düşünmeden Claire cevap verdi:

— Zavallı küçüğüm, seni bu vaziyette terkedemem. Anlaşıldı, beraber kazaya uğradığımızı söyleyim. Bereket ki bugün öğleden sonra Bourg-la-Reine'e teyzeme gittim ve akşama kadar orada kaldım. Kimse hakikati öğrenemez... Fakat kocama söylemeliyim.

— O! Claire.

— Evet ama düşün, mutlaka söylemem lâzım. Zaten ne kadar iyi, merhametli olduğunı bilirsin. Aramızdaki samimiyeti bilir. Seni kurtarmam lâzımgeldiğini de anlar... Zavallı Charlotte ne iş... Ha, peki o nasıl? Yani Henri'nin yaraları tehlikeli değil ya?

— Hayır, birşeyi yok. Yahut yok gibi, daha doğrusu pek meşgul olmadım. O kadar korkmu, şaşırmışım ki... Daima deli gibi kullanıyor... Allahım, kolum o kadar çok acıyor ki!

— Seni bu halde yalnız bırakmam. Kapına kadar beraber gelelim.

— Hayır, hayır, evine git!.. Yalnız dönersem daha iyi. Allaha ismarladık şekerim. Bütün kalbimle teşekkür ederim. Herşeyi iyi idare et, sana güveniyorum. Hayatımı kurtarıyorsun, bunu hiç bir zaman unutamam...

Claire indi, taksi de Charlotte'ü evine götürdü.

Fatma Karay

(Sana gelecek sayıda)

Yakın Tarihimizde Meşhur Simalar

Said Paşa

— 1 —

Sadrâzam merhum Küçük Said Paşaya aid olan aşağıdaki fıkralar üstad Mehmed Zeki Pakalın'ın (Son Sadrâzamlar ve Başvekilleri) serisinde çıkan pek değerli eserinden alınmıştır:

PAŞADA KILIK KIYAFET

Said Paşa, hasis denilebilecek kadar muktesiddi. Hattâ bu yüzden kılık ve kıyafet'ni bile ihmal ederdi. Bunu en bâriz bir şekilde tesbit eden Lütüfî Simavî Beydir. Eski Başmabeyinci hâtıratında diyor ki:

"Sadrâzam Said Paşa'nın kıyafeti daima nazar-ı dikkat-i şâhane-yi celbederdi. Müşarünileyh'in, Hâkan-ı mahlû' Sultan Abdülhamid tarafından bir çok sene evvel yaptırılıp mürru zamanla rengi atan ve lekelerle dolan elbiseyi iktisa etmekte olduğu rivayet olunurdu. Bir gün buna dair zat-ı şâhâne ile konuşurken Herekede bulunan Fabrika ve Mefrûsat Müdürü Hacı Âkif Bey'e telgraf çekerek padesü, re'çengot, pantolon ve yeleklik en iyi kumaşlardan getirmesini tenbih etmekte iktisadî emir ve ferman buyurdu. Ertesi gün gelen bu kumaşları sadr-ı müşarünileyhe bizzat götürüp "Şevketmeab Efendimiz selâm ediyorlar. Emtia-i d-hiliyenin terakki ve revacını teşvik ettiğini bildiklerinden Hereke fabrikası mamulâtından olan bu kumaşları teberrüken gönderdiler" dedim. Said Paşa kumaşları kemalî dikkatle muayene ettikten sonra teşekküratı amika ve ubudiyetkâranesinin atebey ulâya arzını rica etti. Maamafih yine o mahud kıyafetle Saraya gelmeğe devam ettiğinden zatı şâhânenin müteacibane istizahı üzerine "Sadrâzam Paşa kulunuz galiba terzi başını ırsal buyurmalarına intizar ediyor." cevabını verdim. Padisah güldü. Pek mümsik olduğu malûm olan Said Paşanın bir müddet sonra Hünkârın ihda ettiği kürkü götürün esvabıya elli lira bahşis verdiğini hayretle öğrendim."

HANGİ NEVİ SİGARA İÇERMİŞ

Tamahkârlığını belirten başka bir fıkra:

"Bir gün mâbeynde inki'ad eden Meclisi Vükelâda yazı yazmak üzere mâbeyn kâtiblerinden Ce-

Bir Merak

Yataklı vagondan inerken bayan para çantasının kaybolduğunu görür, şaşkın haldedir. Tam o sırada bir tren memuru kadına bu çantayı iade eder. Sonra sorar:

— Sormak ayıp olmasın ama içinde kaç lira vardı?

— Yüz elli lira.

Memur cebinden bir defter çıkarır, uzunca bir hesabın altına 150 ilâve eder ve der ki:

— Namuslu kalmak için şimdiye kadar kaç liradan mahrum kaldığımı anlamak merakımdır!

vad Beyi celbetmeleriyle yazısını bitirip giderken, Said Paşanın kendisini taltifen bir sigara verdiğini gören Mahmud Nedim Paşa, yanına çağırıp "Beyefendi! O sigarayı içmeyin, üçüncü nevidendir, sizi öksürtür, alın bunu iç'n" diyerek kendi sigarasından verdiğini Cevad Bey nakletmiştir."

BURSAYA GİDENE YARDIM

Bir başkası:

Altıncı Dairei Belediye Başkâtibi olup şiir ve inşâ ile de tanınmış bulunan Hafız İshak Efendi romatizmadan mustarib olduğu için doktorların tavsiyesi üzerine Bursa kaplıcalarına gitmeden evvel veda zımnında ara sıra ziyaret ettiği ve iltifatına mazhar olduğu Said Paşaya gider. Bir hayli müşahabeden sonra ziyaretinin sebebini anlatınca Paşa hareme gitmek üzere kendisinden beş on dakika müsaade ister. Koltuğunda üç büyük kitab olduğu halde döner ve:

— Bursa yolculuğu size, der, birçok masrafı mucib olacaktır. Maasınız fazla sarfiyata müsaad olmadığınızı bildiğim için size ufak bir yardımda bulunmak istedim. Bunlar bende iki takımdır. Binaenaleyh Sahaflarda müzayede ile sattırır iseniz masrafınızın tehviline medar olur.

Hafız İshak Efendi hayretler içinde kalarak ve biraz da mahcub olarak kamusları koltuklayıp zaruri olarak teşekkürü yaparak çıkar.

Hafız İshak Efendi ondan sonra veda için gittiği Şehremini Mazhar Paşaya bunu nakl ve hikâye eder. Hâdiseye şahid olan ve fakat isminin yazılmasına müsaade etmiyen kıymetli bir dostum. Mazhar Paşanın elli lira verdikten sonra: "Said Paşa, demiş, iyilik yapmak ister, fakat elinden gelmez."

(Devamı gelecek sayıda)

Şaşkın hırsızla dalgın ev sahibi

— Tabancam gösünde! Bekle, polise telefon ediyorum!

ALLAHA SİGINANLAR

Demokrat Partinin bir kadın azası, İzmirde 9 Eylül Bayramında Celâl Bayarın boyuna tek cümle yazılı bir band asmış: "Allaha emanet."

Eğer muhalefeti yalnız bu dua koryacaksa, o zaman b'ir türlü değiştirilmeyen anti demokratik kanunlar ve her gün biraz daha artan havat pahasılığı için de şöyle dua etmek lâzım: "Allah sabırlar ver-

Eski Nüshalarımız Azaldı

Gazetemizin 91 - 1 den başlayan nüshaları pek azalmıştır. Eksik sayılarını tamamlamak isteyen okuyucularımızın isteklerini az sonra karşılayamıyacağımıza müteessifiz. Taleplerini acele bildirmelerini rica ederiz.

AY DEDE

SIYASİ HOŞSOHBET GAZETE

ABONE ŞARTLARI

6 Aylık	Memleket içi	7,5 Lira
»	Memleket dışı	12 »
1 Senelik	Memleket içi	14 »
»	Memleket dışı	21 »

KOLEKSİYONLARIMIZ HAKKINDA MÜTEADDİT SUALERE CEVAPLARIMIZ

Muhterem okuyucularımızdan müteaddit zevatın suallerine cevaben arz edelim ki :

1 — Koleksiyonumuz 6 ay hitamında yani 54 nüsha itibariyle ciltlenecektir. Bu suretle senelik nüshalarımız 2 cilt teşkil edecektir.

2 — Ciltler orta sayfelerimizin iyice açılıp okunmasını temin edecek şekilde olacaktır.

3 — Arzu edenler boş ciltleri bize mal olacak fiatla alabilecekler veya ellerinde bulunan nüshaları vasıtamızla ciltletebileceklerdir.

4 — İdarehanemizde ancak 400 koleksiyonluk gazete nüshası saklanabildiğinden ciltli koleksiyon almak niyetinde olanların sıraya konmak üzere adreslerini bildirmeleri lâzımdır.

Diyecek Söz Yok

Bir gazeteden şu satırları aynen alıyoruz :

"İstanbul halkı, vaktiyle kesim müsaadesi verilmemesi yüzünden bu sene büyük bir mahrukat sıkıntısı çekecektir. Vatandaşların en hayati ihtiyaçlarından biri olan mahrukat meselesinin bu sene nasıl temin edileceğini, bununla hangi makamın meşgul olacağını tayin etmek de zordur."

Kulak Ve Küpe

Kulağını deldirmekten korkan bir kız çocuğunu kandırmak için anası derki :

— Yavrum ! Küpe taksınlar diye kız çocukların kulağını deldirmek Allahın emridir.

— Allah bunu isteseydi deliği kendisi açardı !

Sahibi : F. KARAY

Yazı işlerini fiilen idare eden : Z. Çalkoğlu

İdare yeri : Ankara Caddesi 98/2 İstanbul

Dizildiği yer : Murat KERMAN Mürethtiphanesi

Basıldığı yer : TAN Matbaası

DENTOSIL

Ekonomiktir. Az miktarı bile köpürür. dişleri parlatır, ağızdan kokuyu alır.

Sirkte ilk âsi !

"Travasso" dan

Neden Ağlıyormuş ?

Milyoner Rothschild'in cenaze alayında fakir kıyafetli bir adamın hülgür hülgür ağladığını gören biri sorar :

— Ölenin akrabasından mısınız?
— Hayır; bilâkis akrabası olmadığım için ağlıyorum ya !

Bir Fakire Ver

Muharrir Sandean, dilenciye bir metelik verir; herif az bulur, sızlanır :

— Ben bunu ne yapayım?
— Ne mi yaparsın? İlk rastladığın hakikî bir fakire verir, memnun edersin !

EMLÂK BANKASI

% 4 Faizli

Küçük cari hesaplara mahsus

1 - 10 - 948 tarihli keşidesinde

2 DÖŞENMİŞ EV

1 ARSA

1500 Lira Ev Eşyası

3000 Lira Nakit

İkramiye dağıtılacaktır.

akşamına

kadar hesap açtırınız. Her (100) liraya bir kura numarası Gişelerimizden tafsilat alınız

TÜRKİYE EMLÂK KREDİ BANKASI
Eminönü, Yağcılar sokağı karşısında

İkramiyeli Aile Cüzdanı

Sahiplerine kura ile

dağıtılan ve dağıtılacak

İ K R A M İ Y E L E R

1945 yılında : 30.000 lira

1946 yılında : 57.000 lira

1947 yılında : 61.000 lira

★

1948 yılında

90.000 lira

★

1949 yılında

100.000 lira

★

1950 yılında

?

YAPI ve KREDİ BANKASI

Ekstra ekstra Dersan yağları tavaya girince herkesin iştahını açar.

Çocuk Ansiklopedisi

Türkiyenin yalnız bütün çocuklarını değil hattâ bütün büyüklerini de ilgilendirir.

★★★

Bütün dünyanın bilgileri herkesin anlayacağı tarzda sade olarak yazılmıştır.

★★★

2 Büyük Cilt - 1448 Sayfa - 1783 Resim - 218 Mevzu

Fiyatı 15 Liradır.

İstanbul TAN Matbaası